

§'ens 4de Stykke svarer til Bekendtgørelsens § 40, 2det Stykke. Denne sidste Bestemmelse knytter Reglen til § 139 i Forordning om Tolden og Kjøbsted-Consumtionen i Danmark og Norge af 1. Februar 1797 om Skibes Pligt til anlægge ved Indløbet til Fjorde til Forsegling, en Regel, som i tidligere Tid havde mere udstrakt Anvendelse, men nu kun bruges ved Indløbet til Limfjorden, Isefjord og Odense Fjord. Navnlig dette sidste Sted, hvor Skibe, der er bestemte til Odense, i længere Tid maa sejle i et saa smalt Farvand, at det vil være meget vanskeligt at føre Tilsyn med, at de ikke undervejs har Samkvem med Land, er Bestemmelsen af megen sundhedsmæssig Betydning, og man maa derfor finde det naturligt, at der gives den en selvstændig Hjemmel, som ikke er betinget af Sundhedsvæsenet uvedkommende Regler.

§ 7.

Svarer til Bekendtgørelsens § 2, men er noget omredigeret, saavel af sproglige Grunde som for at bringe Ordlyden mere i Overensstemmelse med Nutidens lægevidenskabelige Standpunkt.

Den Beføjelse, som i §'ens 3die Stykke foreslaas tillagt Justitsministeriet til at træffe Forholdsregler over for Skibe med smittefarlige Dyr eller Varer, har for Tiden næppe megen praktisk Betydning, men antages i Fremtiden at kunne faa det; jfr. ogsaa den norske Lovs § 10, Nr. 2.

§ 8.

Hertil er ingen direkte Forbillede i Bekendtgørelsen.

§'ens 2det Stykke tilsigter at give en almindelig Regel, hvoraf de tidligere Bestemmelser i Bekendtgørelsens § 19, jfr. § 25, og § 32, der er stemmende med Pariseroverenskomstens Artikel 30, staar som specielle Udslag for saa vidt angaar Sygdommene Kolera, Gul Feber, Pest o. s. v., idet Erfaringen har vist, at det kan være særdeles ønskeligt at faa visse Udvandrer-skibe og andre Skibe undersøgte, selv om de ikke kommer fra et Sted, der er erklæret for smittet.

Den i 3die Stykke foreslaaede Bemyndigelse for Justitsministeriet til at paabyde stadigt Eftersyn i visse Havne kan under give Forhold blive af megen Betydning. I større Havne med stor Trafik kan det saaledes være praktisk paakrævet i større Udstrækning end hjemlet ved § 9 at afvige fra Bestemmelserne i §§ 6 og 7,

Forelagte Lovforslag m. m.

hvilket da kan tillades paa Betingelse af stadigt Eftersyn; selve dette kan ogsaa i sig selv være ønskeligt, f. Eks. under større Epidemier.

I samme Retning skal ogsaa de i 4de Stykke foreslaaede Regler om Foranstaltninger til Udryddelse af Rotter tjene. Den er et Udslag af den i de senere Tider fremkomne Forstaaelse af disse Dyrs Betydning som Smittebærere, i hvilken Egenskab de kan gøre næsten uberegnelig Skade. Foranstaltninger i denne Retning er paabudt i Pariseroverenskomstens Artikel 177, og flere og flere Lande træffer Forholdsregler i denne Retning. I Hamborgs Havn er det saaledes lovlig paabudt, at der straks efter Ankomsten til Hamborg paa Statens Bekostning af en Desinfektionsbetjent udlægges i de Skibe, der kommer fra pestsmittede Egne, en fosforholdig Rottegift i de Rum, der ikke er bestemte for Ladingen; saa snart Skibet er tomt, skal det paa egen Bekostning foretage den foreskrevne Udrygning ved at afbrænde Svoel og Trækul; i alle andre Skibe sker saavel Giftudlægning som Udrygning paa Skibets Bekostning, dog kan den sidste Foranstaltning i særlige Tilfælde af Havnelægen tillades undladt. Der gælder derhos særlige Bestemmelser om saadanne Skibes Forhaling ved Kaj og Udlosning af Varer. Ogsaa i Antwerpen, Rotterdam og Marseille vides saadanne Foranstaltninger at være paabudte eller dog under Overvejelse.

Foranstaltninger paa dette Omraade maa selvfølgelig tages under Hensyn til samtlige Forhold, saaledes at hverken Søfartens eller andre Interesser trædes for nær, og det er foreslaaet at udtale dette udtrykkeligt i Loven, hvorved ogsaa skabes en Garanti mod unødvendige Udgifter paa dette Omraade, idet Justitsministeriet kan undlade at benytte Bemyndigelsen, før der foreligger fornødent økonomisk Grundlag.

Hele Bestemmelsen, der tilsigter at garantere Muligheden for et virksomt Lægetilsyn med Skibsfarten, har et Sidestykke i den norske Lovs § 7 og er anbefalet til Gennemførelse i Pariseroverenskomstens Artikel 36, a).

§§ 9—11.

Svarer til Bekendtgørelsens §§ 3—5.

De i Følge Bekendtgørelsens § 3 givne Bestemmelser indeholdes i Justitsministeriets foran nævnte Bekendtgørelse af 18. December 1900.

I § 10, 2det Stykke, er Henvisningen til Lov af 4. Maj 1875 om Forandring i Lov om Ligsyn af 2. Januar 1871 slettet,